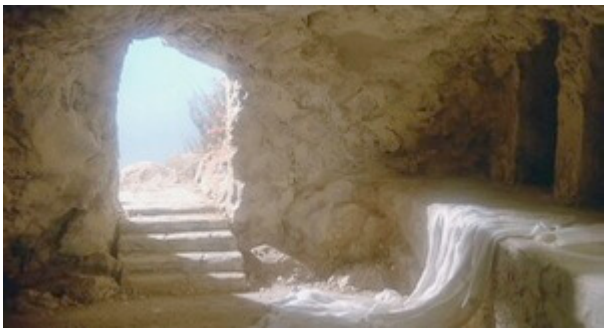
Påskdagen: Den skönaste morgon som någonsin grytt!

Spara som PDF

När Gud skulle befria det judiska folket från slaveriet i Egypten inleddes flykten med att folket skulle slakta ett årsgammalt lamm i varje familj. På den tionde dagen i första månaden, kallad *Nisan*, skulle varje familj föra in lammet i sitt hus. På den fjortonde dagen skulle de slakta lammet, stryka dess blod på sina dörrposter, tillreda det och äta dess kött. Med blodet på dörrposterna drabbades inte det judiska folket av den Guds straffdom som drog fram över Egyptens land i samband med folkets flykt. Detta blev den första påsken, och den var Guds profetiska förebild för Jesus, Guds lamm som skulle offras till försoning för alla människors synder.

I drygt 1400 år firade sedan Guds folk påsken varje vår och offrade då ett årsgammalt lamm till försoningsoffer. (Det blev dock perioder av avbrott i påskfirandet) Men sedan, vid den speciella påsken för snart 2000 år sedan, förs Guds helt felfria lamm, Jesus in i sin Faders hus (Jerusalem) på "Palmsöndagen". På den fjortonde dagen i månaden Nisan dör Jesus sin försoningsdöd på korset. Tänk att det judiska folket varje påsk i drygt 1400 år hade utfört denna profetiska handling, detta påskdrama som pekade fram mot den dag då Guds offerlamm skulle träda fram!

Ca. 30 år före denna speciell påsk för snart 2000 år sedan, kommer alltså Gud själv, i mänsklig gestalt, ner till den jord han skapat. Men alla folk är så förblindade av sitt religiösa utövande, all kommers och alla jordiska omsorger, att de inte ser att deras Skapare och Gud lever mitt bland dem. Trots att han med sitt liv uppfyller så gott som alla profetior i Skriften (några profetior avseende den yttersta tiden kvarstår) förstår nästan ingen vem han är. Istället tar människorna till slut fast Jesus, världens Skapare och Gud, pryglar och hånar honom, och avrättar honom! Ändå är allt detta barbariska handlande precis enligt Guds plan och profetior. När människorna tror de avrättat en hädare och förbrytare så har de i själva verket hjälpt till att offra Guds felfria offerlamm till ett försoningsoffer för alla människor för alla tider! Ett försoningsoffer som liksom sammanfattade – och egentligen avslutade – 1400 års påskoffrande!

Men Jesus förblev inte död. På tredje dagen uppstod han från döden som ett bevis på vem makten och äran tillhör, och till ett tecken på att de som vill tillhöra Gud och tillgodoräkna sig hans försoningsoffer också kommer att få uppstå till evigt liv. Jesu död befriar oss från all skuld och bundenhet i synd, och redan här och nu kan vi därför få frid med Gud. Jesu uppståndelse är också en försäkran om att han är med oss och skall föra oss till den eviga saligheten hos Gud. DEN uppståndelsens morgon, blir också den skönaste morgon som någonsin grytt!

Roland och Thomas Hellsten har skrivit en fantastiskt vacker sång om denna särskilda morgon. Den är en del i deras musikal *Hammarslagen*. Men det är också en sång om vår uppståndelses morgon. Du kan även tänka att vår vardag ibland kan få innehålla en morgon av ett sådant här välsignat slag, när allt blir nytt!

Jag tar mig friheten att trotsa upphovsrätten lite för att förmedla denna sång. Nedan kan du lyssna till sången och läsa texten. (Du kan köpa CD:n med hela musikalen *Hammarslagen* via tomsing.se)

Läs/lyssna även om hur du kan ta emot Guds fria gåva om försoning och evigt liv

/Lennart

Klicka på denna länk för att lyssna om du inte ser en spelare ovan eller högerklicka för att ladda hem ljudfilen (mp3).

Sångtext till Morgon

Du skingrade mörkret,
drev döden på flykt.
Du andades renhet,
du födde på nytt.
Du kastade glädje
till glittrande dagg.
Du bjöd oss en grönska,
i ljuvlighet lagd.

Morgon, leende morgon.
Morgon, den skönaste morgon
som någonsin grytt.

För evig tid är dödsfruktans
börda nu lyft.
Djupaste sorg är i glädje förbytt.
Nu viskar du, morgon,
en sällsam frid.
Och vinden bär bud
om en helt ny tid!

Morgon, tröstande morgon.
Morgon, du bjöd våra fötter att
dansa med dig!